

2017. JÚLIUS 14., BALATONSZÁRSZÓ

Készült a DUE XXXVII. Médiatáborában

A ROVATIRTÓK ÜZLETI MAGAZINJA

EXKLUZÍV:
Aki elcsalta
a Tábor Embere
választást

GÁLOSI DÓRI
Két év, két vállalkozás

Fotó: Csányi Sámuel, Szabó Viktor, Sebők Levente

Becsületesen jobb

Péntek este még csak sejtettük, hogy mi lesz a sorsunk az év tíz legjobb napján. Mindenki nevében mondhatom, hogy jól érezzük magunkat, de a kemény munkát sem kerüljük el. A lapok szerkesztése, nyomtatása, hajtogatása közben ki-merültségig dolgoztunk minden alkalommal. A hajnalba nyúló munka kétségtelenül meghozta magagyümölcsét: a must-rán is elismerték a Balaton Párszó kiadványait. Kockázatot vállaltunk, és nem buktunk el, annak ellenére, hogy a technika ellenük fordult a döntő pillanatban.

Gálosi Dóri úgyszintén kockázatot vállalt, mikor diákfejjel saját vállalkozást indított. A R.E.D. nevű projektje egy online vizsgamunka volt, ahol videókon keresztül a gazdaság alapjaira nevelte a fiatalokat. Egyelőre nem tudta sikerre vinni vállalkozását és az iskolai projekt is véget ért. Egy valamit mégis megtanulhattunk tőle: hogy az ügyeinket tisztán is intézhetjük. Manapság sokan szegnek törvényt, miközben saját vállalkozásukat irányítják. Egyesek elfejtenek blokkot adni, mások óriási pénzeket sikkasztanak el. Olyanok is akadnak, akik megvesztegetnek

Fotó: Vonyó Bence

másokat, hogy elérjék saját céljaikat. Van, aki milliárdokat ad, mások pedig egy doboz sört ajánlanak fel, hogy előtérbe kerülhessenek. A DUE táborok történetében is volt egy hasonló ügy, amire újságíróink hosszas nyomozás után fényt derítettek. A Tábor Embere-szavazás DUE-s körökben olyan, mint a demokráciában a választások, ahol többség megválasztja a vezetőjét. Egyik riportunk főszereplője a tá-

borozók szavazataiért alkoholt ajánlott fel, és végül nyert is. Nem hiszem, hogy jobb íze lenne így a győzelemnek, mintha tiszta úton jutott volna hozzá, ő mégis dicsekedett ezzel. Az utolsó lapszámunk egy pénzügyi magazin, aminek központjában a pénz áll, de szó lesz karrierokről, munkáról, autókról, ruhákról és csalásról is

Szalai Boglárka

Tanulj vállalkozni egy 20 évestől!

Kapcsolatot teremtész. Felfedezel. Megvalósítod. Egy ikonikus piros szemüveg és egy tizenéves üzletasszony története. Gálosi Dóri még csak most végzett a középiskolában, de már két vállalkozáson is túl van.

„Az a jó vállalkozó, aki figyel az alkalmzozottaira, és arra, hogy jól érezzék magukat. Ha a dolgozó jól érzi magát a munkahelyén, sokkal produktívabbá válik” – fogalmazta meg Gálosi Dóra, az Alternatív Közgazdasági Gimnázium volt tanulója, a R.E.D. szülőanyja, a DUE tábor online csoportjának vezetője. Dóri mindössze 16 évesen, az alkalmazott közgazdaságtan keretein belül hozott létre egy diákvállalkozást.

Társaival fontosnak tartották, hogy ne csak produktumokat gyártsanak, hanem valamilyen üzenetet is megfogalmazzanak a munkájukkal. Projektjük a magyar zene szeretete köré épült, egyik célja a hazai zenekultúra népszerűsítése volt. Koncerteket szerveztek, különböző nyomtatott és online felületekre készítettek interjúkat zenészekkel. Ezen kívül saját termékeket készítettek, többek között régi kazettákból lámpát, bakelitlemezből tálat, gitárpengetőt, farmerekből táskát. Jelen voltak különbö-

ző vásárokon, ahol saját produktumaikat árulták.

Dóri elmondta, hogy megkerestek designer boltokat is, és pozitív visszajelzéseket kaptak, volt igény a termékeikre. Dóri a csapatban marketingfeladatokat látott el, ezen kívül a közösségi felületeket is kezelte. Egy világszintű, de Európában jelenlévő szervezet magyarországi tag-szervezetén keresztül működtek, számlatómbbel rendelkeztek. Úgy dolgoztak,

Fotó: Sebők Levente, Szabó Viktor

akár a nagyok: speciálisan adóztak és bár nem kellett áfát fizetniük, a számlák kiállítása feladataik közé tartozott. A tagszervezet kapcsolatban állt a helyi adóhatósággal, így a diákvállalkozások a NAV-nál is bejegyezték őket.

A csapat a projekttel részt vett egy országos versenyen, melyről Dóri így nyilatkozott: „Nem is a verseny volt a lényeg év végén, hanem maga a folyamat, amiben az ember megtanulta, hogyan kell vállalkozást csinálni.” Lehet, hogy nem ez volt a lényeg, de a vállalkozással a 10 fős csapat megnyerte a hazai fordulót, így meghívást kaptak a Tallinban megrendezett nemzetközi találko-

zóra. Dóri elmondta, hogy munkájuk csak „egy kis kézműves terméknek” számított külföldön, ennek ellenére büszke arra, amit elértek, a világversenyt pedig felejt-

hetetlen élményt jelent számára. „Megtanultam, hogyan kell jól összedolgozni. Ami pedig a bevételt illeti: szereztünk, de elköltöttük Sziget jegyre.”

Sikerekben gazdagon, a vállalkozások világa iránt érdeklődve vágott bele Dóri a következő évben, amikor azt kérték tőle éves önálló projektjéhez: foglalkozzon valami olyasmivel, amivel eddig még nem foglalkozott. Így jött a képbe a videóblog ötlete. Az első bejegyzés 2015. januárjában került ki a R.E.D.-re. A „Relate Explore Do” elsődleges célja volt a 15-18 éves korosztály informálása és elkalauzolása a vállalkozások világában. Dóri végül két céget látogatott meg a projektje során, videókat forgatott a Prezinél és az Ustreamnél is. Az

Ustream egy 2007-es alapítású, internetes video streaming szolgáltató, a Prezi pedig magyar fejlesztésű, internetes prezentáció-készítő szoftver.

„Mindkét vállalat nagyon előrehaladó és innovatív, rengeteg embert foglalkoztatnak. Élvezet volt a forgatás, azt láttam, hogy bár mindenki ül a gépe előtt és keményen dolgozik, mégis vidám és inspiráló a környezet.”

A vállalkozást egy konzulens segítette, a névválasztás is az ő tanácsának köszönhető. Pistyur Vera egyébként a Bridge Budapest ügyvezetője, aki fiatalokat támogat és a tiszta vállalkozások mellett kampányol.

Hogy néz ki egy vállalkozás, mi a startup, miért hasznos a Prezi – ilyen és ehhez hasonló témákat vetett fel a blog fél éves működése alatt Dóri. Bevallása

szerint rengeteg mindent tanult, nem csak a közgazdaságról, az életről is. A vállalat „befuccsolása” a tanév zárásakor következett be, az utolsó bejegyzést május 11-én posztolta a szerző. „Gondolkodtam rajta, hogy folytassam-e, de akkor nem fért bele az időmbe. Azért egyszer szívesen folytatnám a projektet, mert megtanított az önálló gondolkodásra és arra, hogy soha nem ciki elfogadni a segítséget!”

Novák Henrietta

Ami pedig a bevételt illeti: szereztünk, de elköltöttük Sziget jegyre.

Rendészeti pályán a Vida-lány

Fotó: Lakatos Gergő, Sebők Levente

Nem mindenki szeretne tűzoltó vagy átlatorvos lenni miután felnő. Vida Zsanka különleges pályát tűzött ki célként maga elé, kriminalisztikai nyomszakértőként képzelet a jövőjét. Őt kérdeztük terveiről.

Mit csinál pontosan egy kriminalisztikai nyomszakértő?

Tulajdonképpen a kriminalisztika a bűnüldözés egy tudományága. Abban különbözik a kriminológiától, hogy míg az utóbbi a pszichológiára épül, addig az előbbi inkább az elkövetés módjával foglalkozik.

Mikor határozta el, hogy ezzel szeretnél foglalkozni és miért?

Engem nagyon érdekel, hogy mi visz rá egy embert arra, hogy elkövessen egy súlyos bűntényt, vagy egyáltalán ellopjon egy csomag rágót a boltból. Egy éve döntöttem el, hogy ezt szeretném csinálni, addig az volt a terv, hogy az ELTE japán szakára megyek, vagy pszichológiát fogok tanulni, de aztán megtaláltam a kriminalisztikát. Szerelem volt első látásra.

Melyik egyetemen akarsz továbbtanulni?

A Nemzeti Közzszolgálati Egyetem rendészeti karára szeretnék menni, ami azért nehéz, mert itt át kell menni egy alkalmassági vizsgán, és az én 159 centimmettel és 50 kilómmal nem lesz túl könnyű.

Hol szeretnél elhelyezkedni? Belföldön, külföldön?

Olyan helyre szeretnék menni, ahol a bűnözés aránya viszonylag magas, mert egyrészt akkor lesz munkám, másrészt ott lesz szükségük rám az embereknek, és terveim szerint majd ott tudok a legtöbbet segíteni.

A családod támogat a terveidben?

Anyukám támogat benne, viszont apukám ellenzi, mert ez egy nagyon kiszámíthatatlan munka, hiszen akár mikor behívhatnak, hogy új ügy van. Ez egy nagyon bizonytalan és spontán dolog, viszont az egész életem ilyen. Összességében úgy vannak velem, hogy ha én ezt szeretném csinálni, akkor támogatnak, mert nincs értelme az ellenkezésnek.

Vadász Viola

Interjú Balatonszárszó polgármesterével, Dorogi Sándorral

2017.július 13-án, csütörtökön táborunkba látogatott Balatonszárszó polgármestere, Dorogi Sándor Úr. Üzleti magazinunk mikrofonvégre kapta a város vezetőjét.

büszkék vagyunk, hogy nem került arra a sorsra, mint sok más egykori üdülő a privatizációk idején

Fotó: Kovács Péter, Bán Antal Balázs

– Mennyivel nagyobb a város bevétele nyáron mint télen? Miből származik ez?

– Bevételünket elsősorban az idegenforgalom adja. Nálunk az idegenforgalmi adó különösen olcsó, csupán 400 Ft/fő éjszakánként. Ebből 30 millió forint érkezik a város kasszájába évente. Ez a bevétel szinte csak nyáron jellemző. Jelentős bevételünk származik a strandbelépőkből is. Az iparüzési adó csekély, hisz nincsenek nagy üzemink. Anyári időszakban két jelentős cégünk munkájából származik bevételünk: egy játékkészítő vállalat és ajándéktárgy-készítő cég dolgozik Szárszón, elsősorban ők is a turisztikából élnek.

– Szárszó jelentős kulturális helyszíne a Csukás István Színház. Megtérül a befektetett tőke? Kap-e a színház jelentősebb anyagi támogatás amiatt, mert Csukás István egy élő személy?

– Természetesen sokakat vonz az a tény, hogy Csukás István mesevilága köré épül a színház műsora, de nem kapunk emiatt több támogatást. A színház kellemes időtöltést kínál a családoknak, így a látogatottsága hatalmas. A színház számára jelentős bevételt nyújt a 2011 óta megrendezett Sárkányfesztivál, ami Süsüre épül. Úgy hiszem, komoly feladat a továbbiakban a népmesevilág bemutatása. Hosszútávon

nagy tervünk egy mesemúzeum és egy mesepark kialakítása, egyfajta „szárszói Disneyland”.

– A József Attila múzeum támogatta József Attila leszármazottjait? Milyen a múzeum anyagi helyzete, mennyire népszerű?

– Sajnos József Attila leszármazottjai már nem élnek, így erre nincs igény. Múzeumunk évente tízezer látogatót vonz, ez körülbelül ötmillió forintnyi bevétel. Tíz évvel ezelőtt ez nem volt még így. Az 1965-ben épített múzeum megfelelt ugyan az akkori igényeknek, de 5-6 éve építettünk egy korszerű, interaktív emlékházat. A bevételük miatt megengedhetik maguknak, hogy szakszerű múzeumpedagógust foglalkozzanak. Az önkormányzat természetesen támogatja az egész komplexumot: az épület, a szobor, a környezet évek óta kiváló állapotban van.

– Térjünk át a Lepkeházra. Mikor épült a szálló, hogyan történt a privatizáció? Terveznek esetleg felújítást?

– Az Autóker állami vállalat (az egyetlen cég a Kádár-rendszerben, ami az autókereskedéssel foglalkozott - a szerk.) tulajdona volt a rendszerváltás előtt, majd a kilencvenes években privatizálták. Az akkori tulajdonos adta neki az Annamari nevet. A kétezres években már a mostani bérlője nevezte el Lepkeháznak. Sokszor a korszerűsítés elodázódik, így egyelőre ugyanolyan állapotban van, mint ahogyan a hatvanas években megépült. Arra azonban büszkék vagyunk, hogy nem került arra a sorsra, mint sok más egykori üdülő a privatizációk idején: ide nem jöttek a dőzsergépek, hogy magánházakat építsenek a helyére.

– Milyen fejlesztéseket hajtottak végre idén Szárszón?

– A Balaton a legnagyobb vonzerőnk, nálunk a nyolc kilométeres partszakaszból hat kilométer be lett építve. A hozzátok legközelebb eső szabad strandot idén csinosítottuk ki, ezzel évtizedes problémákat megoldva, teljes medertisztítást hajtottunk végre. Kialakítottunk két gyermeköblöt, legnagyobb strandunkkal hét millió forint segítségével korszerűsítettük. Másik központi strandunkon sportpályát újítunk fel és játszóteret építünk, erre harminc millió forintot áldoztunk. Sok útfelújításban is részt vettünk.

-Manapság szinte az egész Balaton körül vannak könnyűzenei fesztiválok, például a közeli Zamárdiban is. Terveznek esetleg hasonlót Balatonszárszón?

– Balatonszárszót már 1920-ban is úgy hirdették, mint a családok legideálisabb nyaralóhelye. Ezt az alapvetet kell továbbra is érvényesítenünk. Nincs értelmű Zamárdival, vagy más településsel ugyanabban a műfajban versenyeznünk. Színes programok várják ugyanakkor a látogatókat: nálunk van a Nemzetközi Halfőző Fesztivál június elején, később a Nemzetközi Kórustalálkozó is. Ezen kívül Nemzetközi Néptáncfesztivál, tíznapos Sárkányfesztivál, Gasztro-és Sörfesztivál, szeptemberben Szüreti Fesztivál szórakoztatja turistáinkat. Mi nagyobb szerepet szánunk a gyermekcentrikusabb, családiasabb szolgáltatásoknak, mint a nagy, Sound-jellegű eseményeknek.

– Nagyon köszönjük, polgármester úr!

– Én is köszönöm szépen a DUE Médiahálózat érdeklődését!

Lami Krisztofer

Sört és palacsintát ajánlott a 2011-es Tábor Embere a szavazatokért

Ahogy közeledik az idei Tábor Embere-díj átadása, ismét felröppentek a pletykák, miszerint Kocsmár-Tóth István – ismertebb nevén Estvánka, hat éve jogtalanul jutott az áhított tróféához. Utánajártunk a témának, és kiderítettük az igazságot.

„Évről évre ez egyre durvábban hangzik” – reagált István az őt ért vádakra, miszerint a 2011-es balatonfenyvesi DUE Táborban, mocskos módszerekhez fordult, hogy elnyerje a Tábor Embere címet. Estvánka beszélgetésünk alatt mindenáron igyekezett megtudni, kik a forrásaink és viselkedése is arra utalt, hogy vétkes az ügyben. Bár eleinte kérdéseinkbe vágva mentegetőzött, hogy ilyen bizony nem történt, később beismerte, hogy felajánlott ellenszolgáltatást szavazatokért. Nyomozásunk során több forrásunk is igazolta, hogy a szóbeszédnek van alapja, tényleg ajánlott palacsintát vagy sört akkori táborozóknak, szavazataikért cserébe.

„Figyelj, meghívlak egy palacsintára, ha szavazol rám a Tábor Emberén” – idézte fel egy akkori, a neve elhallgatását kérő táborozó, mit mondott neki Estvánka. Ugyanem

találtunk még egy olyan embert, akit akkor Estvánka közvetlenül megkeresett, de számos forrásunk szerint bevett gyakorlat volt ez a szavazatszerzésre. Informátorunk nem tudja megérteni Estván gondolkodásmódját. „A lelkiismeretének ez elég? A lényeg az, hogy rajta legyen a tróféán neve? Hogy senki nem őt akarta, az nem baj?” – nyilatkozott

feldúltan.

„Estvány mindig is nagyra volt azzal, hogy ő lett a Tábor Embere. Egyszer elmondta nekem, mint atyai jó tanács, hogy úgy lehet valakiből Tábor Embere, ha megér neki egy szavazat egy sört” – mesélte Czikkely Marci, többszörös dobogós, aki szintén igazságtalannak találta az akkor történeteket. Ezt az állítást István beismerte. Hozzátette, sok olyan dolgot mondott az elmúlt 5 évben, amit nem gondolt komolyan, ő csak „szereti önríróiával kezelni a dolgokat”.

„Úgy emlékszem, a táborvezetők (akikkel nagyon szoros kapcsolatot ápoltam már akkor is) sokáig tanakodtak, hogy jó-e ez így, vagy önkényesen elvegyék a díját, de a de-

mokráciajegyében úgy döntöttek, neki adják” – mondta elegy akkori táborozó az újságnak. „Ő megérezte, hogy ez a táborvezetőknek nem tetszett, és ezt megpróbálta kompenzálni az-

zal, hogy átadja másnak.”

Telefonon beszélünk Lazáry Fannival, aki a második helyezett lett abban az évben Estván mögött. „Nyilván terjedtek pletykák, hogy ők kampányoltak, de ez tényleg csak pletyka. Nem voltam se szem-, se fültanúja, de igen, eljutott hozzám olyan is, hogy sörrel fizetett le vacilláló szavazókat, hogy szavaz-

miután megtudta, hogy nyomozunk utána, telefonon felkereste az egyik potenciális forrásunkat

zanakrá”-erősítette meg a pletykákat Fanni. A 2012-es győztes Fanni lapunknak azt is elárulta, a díjátadó után pár órával István megpróbálta neki ajándékozni a díjat, mondván, ő nem érdemli meg.

„Az adott pillanatban nem éreztem úgy, hogy megérdemlem, hiszen alapból előnyvel indultam, lévén ez már sokadik táborom volt, így sokan is ismertek, lettek jóban velem, természetes, hogy ők rám szavaztak. Véleményem szerint amúgy sem a csoportvezetőknek kell döntenüök, hogy ki kapjon egy díjat”-védekezett Kocsmár-Tóth István. Sokan nem tudtak – vagy akartak – válaszolni, és bár a negatív vélemények voltak többségben, alkalmunk nyílt beszélni az Estványka ártatlanságát vallókkal.

„Csalni nem csalt, csupán gerilla kampányba kezdett. Befolyásolta az embereket, de olyan módszerekkel, ami szerintem még elfogadandó, nem fenyegetett meg senkit”-nyilatkozta nekünk egy akkori résztvevő.

Nagy Kátya, aki köztudottan jó kapcsolatot ápol Estványnyal, a védelmére kelt:

„Elég kevés emlékem van erről, de úgy tudom, hogy egy picit kampányolt is maga mellett, meg azért mi is mondtuk, hogy őrá szavazzanak. Nem volt csalás, ilyes mire nem emlékszem.”

István bevallása szerint előfordult, hogy leült fröccsözni valakivel, még az is megtörténhetett, hogy ő fizetett, és nem tartja elképzelhetetlennek, hogy eközben megemlítette, mennyire szeretné elnyerni ezt a bizonyos díjat. Habár a Google szerint ez maga a megvesztegetés fogalma, ő úgy véli, végig etikusan járt el.

Estvány a 2015-ös és a 2016-os év után nem kapta meg a bizalmat a táborvezetőségtől, így idén nem vezet csoportot. Nem bánja,

hogy ismét táborozóként van itt, elmondása szerint kifejezetten hiányzott is neki ez az életmód, és tizedik tábora lévén, végképp nem szerette volna kihagyni a kerek évfordulóját. Belső forrásból tudjuk, hogy habár a vezetőség felajánlott neki pár napot, hogy előadásokat tartson, ő makacsul kiállt amellett, hogy végig itt legyen - ha kell, akár táborozóként is. És ez még nem minden. A legújabb hírek szerint idén újra meg akarja nyerni a címet. (Ez a tábor szabályzata szerint nem lehetséges, jelentette ki Kecskés István, a DUE elnöke csütörtök este.)

„Úgy tudom, hogy még egyszer meg akarja csinálni ezt a Tábor Emberés akcióját. Számomra csak az a meglepő, hogy elkövetett egyszer egy ekkora bakit, és tud róla, mégis újra meg akarja tenni?” – mondta a korábban már idézett nyilatkozó.

További izgalmas részlet, hogy Estványka, miután megtudta, hogy nyomozunk utána, telefonon felkereste az egyik potenciális forrásunkat, egy 2011-es táborozót. Az egykori táborlakót megkérte, tagadja az ellene felhozott vádakat és mondjon róla csupa jót lapunknak.

Ezen kívül biztos forrásból tudjuk, hogy Estványka ezen a héten csütörtökön is tett lépéseket azért, hogy idén is elnyerhesse a Tábor Embere díjat, annak dacára, hogy ez már nem lehetséges. „Újra sört kínált a szavazatokért” - mondta egy csoportvezető. A fentiek tudatában erősen vélelmezhetjük: a 2011-es választást tisztességtelen eszközökkel nyerte meg.

Molnár Blanka, Velek Domonkos

Dolgozni? Megéri.

Sok táborozó végez nyári munkát. Az okok megoszlóak, vannak olyanok, akik a pénzért vállaltak állást, meg olyanok is, akik inkább szórakozásból végeznek feladatokat. Kiderítettük, hogy a táborozók milyen területeken helyezkednek el, mennyi a fizetésük, hány órát dolgoznak átlagosan, és mire szeretnék elkölteni a keresetüket.

A megkérdezettek között nincs két egyforma szakterületen dolgozó fiatal. Az egyik legérdekesebb állás, amivel találkoztunk, az a gyerekszínészkedés. Simonyai Lujza elmesélte nekünk, hogy 7 éves kora óta színészkedik a veszprémi Petőfi Színházban. „Legelőször egy fiút alakítottam, de azóta többségében lány szerepeket kaptam”- mondta el lapunknak. Musicalekben játszik, szokott táncolni és énekelni, valamint prózai darabokban is megjele-

nik. Hatalmas élmény volt számára, amikor Makranczi Zalán játszotta édesapját a Liliom című darabban.

A fiatalok között népszerű munka a bébiszitterkedés, mert sokan szeretik a gyerekeket. Ezzel Szalai Boglárka is egyetért. Tavaly novemberben az egyik szomszéd család megkérte őt, hogy vigyázzon a kisgyerekeikre, és ő szívesen elvállalta. Azóta ez a munka állandósult, sokszor hozza el a gyerekeket Boglárka az oviból, majd vigyáz rájuk, amíg a szülők haza nem érkeznek. Óránként 500 forintot keres, ami nem sok, de Boglárka nem bánja ezt. „Nekem ez egy plusz időtöltés, imádok ezzel foglalkozni.”

Ezzel ellentétben Végh János diákszemmel hihetetlenül nagy összeget kap, havonta 150.000 forintot. Ő egy autóimportáló telepen dolgozik, a vadonatúj autókat parkolja le különböző helyekre. Az álma, hogy kiutazhasson Amerikába ebből a pénzből. Szintén utazásra költi a megkeresett pénzét Ilos Iringó, aki 2 éven át dolgozott feltöltőként a szekszárdi TESCO rakárában. Amint betöltötte a 18. életévét, szintén ebben az áruházban kasszásként kezdett el dolgozni. Ám megunta ezt a munkakört, így ebben az évben egy kávézóban vállalt munkát. „Különböző kávékat főzök és csokikat adok el”- mesélte

Fotó: Kovács Bogi, Illés Anna Sára

nekünk mosolyogva. Azért kezdett el dolgozni, hogy belelásson a munka világába, valamint, hogy ne kelljen állandóan pénzt kérnie a szüleitől. Szórakozásra, ruhákra és nyaralásokra költi a pénzét.

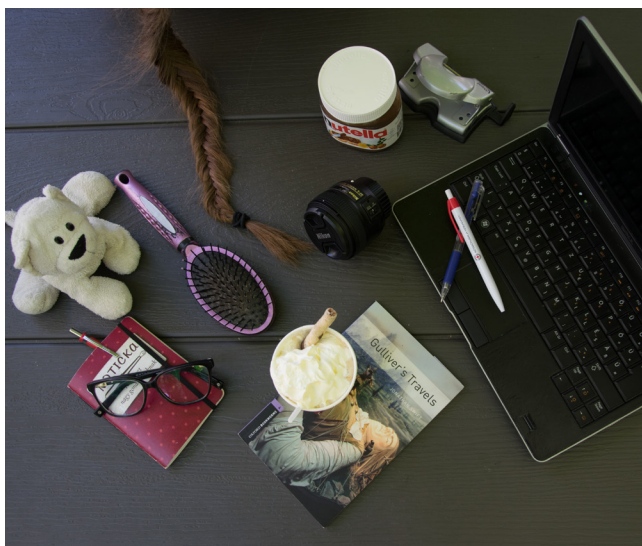
Hasonló dolgokra szeretné költeni kerestét Szalay Krisztina is, akinek a legnagyobb álma, hogy eljusson Ed Sheeran koncertjére, valamikor a közeljövőben. Ő egy négy

csillagos szállodában felszolgáló és pultos. Ez nem állandó munka, különböző rendezvényekre hívják meg. „2 Euro 50 cent az órábármennyig, utána 4 Euro.” - nyilatkozta lapunknak.

Nyaralásokra költi a pénzét Babcsány Andris, akinek 1.000 forint feletti az órábármennyig a budapesti Logischoolnál, ahol programozást tanít fiataloknak. Hajdú Orsolya 17 éves korában kezdett el dolgozni, az elején hostessként, valamint gyermekprog-

ram-segítőként. Majd animátor volt Balatonlellén 2 éven át, ahol tematikus napokat tartottak. Gyermek és felnőtt programokat is készítettek, például arcfestést, kincskeresést, kalózkocsmat, bingo estét, vagy éppen vízi aerobikot. „Nagyon élveztem, de napi 12 órát kellett dolgozni a tűző napon, és mindössze 80.000 forintot kerestem egy hónapban.” Jelenleg háttérbe szorítja az ilyen típusú munkákat, gyakornokként dolgozik a Debreceni Egyetem sajtóirodájában. Ez egy fizetett gyakornoki állás, 52.000 forintot keres egy hónapban, ami

nem sok, de szakmailag rengeteget fejlődhet vele. A hivatásának él, hiszen az összegyűjtött pénzből diktafont, és DLRS gépet vett magának, amiket a mai napig használ. Hasonlóan elszánt Kovács Péter is, aki két éve fotóriporter a Hajdú-Bihar megyei napilapnál. Egész évben dolgozik, mindig értesítést kap arról, hogy milyen eseményen kell fényképeznie, illetve összedolgoznia

Fotó: Kovács Bogi, Illés Anna Sára

az aktuális újságíróval. „Egyszerű, mezei fotóriporter vagyok. Ez nem diákmunka, hanem rendes állás, mivel belsős vagyok, és van névjegykártyám” - mesélte. Nem keres sokat vele, de egy sporteseményért ötször annyi fizetést kap, mint a hétköznapi munkái során. Ezt a pénzt a fotós berendezésének a fenntartására és fejlesztésére fordítja.

Lilla, Noémi

Nálunk az árak az egekben járnak

Sokan tapasztalták, hogy a büfében nagyon magasak az árak. A kínálatban szereplő termékeket a boltban is megvehetjük, akár féláron.

Na de miért ilyen drága minden? Mindenki tudja, hogy a Balaton mellett a termékek túl vannak árazva, mint ahogy azt az itteni büfében is megtapasztalhattuk. Fél liter víz 200-300 Ft, pedig csak H2O-ról beszélünk. A boltban mindezt 90 Ft-ért is be lehet szerezni, és a csapból ingyen hozzájuthatunk. Mindenki döbbenet tapasztalta, hogy egy energiatartalma kétszer annyiba kerül a büfében, mint a boltban. Bomba, Hell, Monster: a táborozók többsége ezeket az italokat fogyasztja. Talán a termékek a népszerűségük miatt ilyen drágák.

Megkérdeztük a büfést, hogy a nyaralókra szabják-e az árakat. „Nem változtatunk, az áraink állandóak” - válaszolta. A napi bevételük 40-50 000 Ft, de ez az érték a tá-

bor lakóitól is függ. Azt is elmondta, hogy 30-40%-os profittal dolgoznak, de a táborozók véleménye szerint ez az összeg a 300-400%-ot is meghaladhatja. A mai fiatalok egyik kedvenc játékát, a fidget spinnert is árulják, ami közel sem olyan olcsó. A játék az árgép.hu adatbázisa szerint az árak 445 Ft – 5875 Ft között alakulnak, míg a tábori büfében 1300 Ft – 4000Ft között.

Nemcsak a büfében hódítanak a drága italok és ételek, hanem a strandon is. Itt még többbe kerül minden, mint a tábor területén lévő büfében. Ha az ember megéhezik, vagy megszomjazik a fürdésben, akkor kénytelen itt vásárolnia. A táborlakók elmondása szerint 2000-3000 Ft-ból tudnak jól lakni a Balaton-parton, míg átlagosan lakhelyük környékén ez az összeg 1000 Ft körül alakul.

Dolezsál Zsófi

Fotó: Dienes Tifani

Ajándék autónak ne nézd a klímáját

Egy cégről sok mindent elárul az, hogy milyen autók állnak a parkolójában. Megnéztünk, hogy a Due Médiatábor csoport- és táborvezetőinek milyen verdájuk van. Kiderült kinek, mi a fontos, illetve mennyit költenek járműveikre. Dr. Szayly József egy BMW X3-assal, Zala Orsolya egy Opel Corsával, Kecskés István egy Ford Focussal, Kiss Gábor egy Ford Mondeóval, Glacz Norbi egy Suzuki Swifttel, Szentendrei Adrienn pedig egy Renault Megane Grand Scenic-kel járja az utakat.

Dr. Szayly József már több, mint 10 évvel ezelőtt vette első BMW-jét, és nagyon megszerette. Aztán később, mikor úgy alakult, hogy le kell cserélnie, sok keresgélés után szintén egy BMW mellett döntött. Mikor az kiöregedett, ismét sokat kísérletezett, de rájött, hogy beleszeretett ebbe a márkába, így vette meg a jelenlegi autóját is. Extrák benne, hogy van tetőablaka, illetve nem kulccsal nyílik, záródik, hanem érintéssel. Számára először butaságnak tűnt ez az érintés-dolog, de mára már nagyon megkedvelte és hasznosnak tartja. Nála a felső határ autóvásárlás során 10 millió Ft. Csak használt, de fiatal autókat vesz, mivel „van egy olyan szabály, hogy amikor kihozod a szalonból a kocsit, akkor kapásból veszt az értékéből 20%-ot”- mondta el. Megkérdeztük tőle, hogy mi az álmai verdája és nem meglepő módon azt válaszolta, hogy egy BMW I8-as.

Kecskés István szintén használtan vette Ford Focuszát. A kedvező ár, a felszereltség és a kevés kilométerszám mind szerepet játszott a kiválasztás során. Szerinte

Fotó: Dénes Milán

nem érte meg megvenni az autót, mivel sok gond van vele, többet költött már szervizre, mint amennyibe eredetileg került az autó, illetve sokat fogyaszt; „Hál’ Istennek

Fotó: Varga Ábel

most nem költök rá sokat, mivel otthon dolgozom, de amikor a II. kerületben volt a munkahelyem, havi 40.000 Ft-ot költöttem benzinre”- mesélte. Nincsenek nagy elvárásai akkor sem, ha álmai autójáról van szó.

Szentendre Adri nem magának vette autóját, ajándékba kapta. Eleinte nem tetszett neki a színe, de mára már megbarátkozott vele, menőnek tartja. Azt mondja, mások szerint még jól is néz ki benne. Rengeteget

Fotó: Csányi Sámuel

Fotó: Dénes Milián

használja, „még wc-re is azzal megyek” - mondta. Sokat fogyaszt, ezért Adri sokat is költ üzemanyagra. Mint egy igazi nő, szám szerint nem tudja, hogy mennyit, mert „majd ha kifogy belőle a gázolaj, újratölti”. Előző autójáról nem beszélt sokat, szerinte bénák. Álmai autója egy Audi Q5.

Glaczk Norbi az első autója a Suzuki, ami a családból maradt rá. Újonnan vásárolták 2002-ben közel 2 millió Ft-ért. „Nem használtan vettük, de mára már használt” - viccelődött. Számára teljesen megérte ez az autó, napi szinten használja, havi 40.000-50.000 Ft-ot költ üzemanyagra. Le szeretné cserélni egy Lexusra. „Találtam egész korrekt áron egy Lexust, igaz, hogy jobb

kormányos, de jó lesz”-mesélte el nekünk. Kiss Gábor is használtan vette a Mondeóját, ami akkor 4 éves volt, így fizetett érte valamivel kevesebb, mint 3 millió forintot. Számára autóvásárlás során a legfontosabb a biztonság (hiszen családját fuvarozza vele), illetve a praktikum. Fontos, hogy méretre és fogyasztásra megfelelő legyen. Szereti, „mert nagyon takarékos, keveset fogyaszt, sokat tudok menni vele egy tankolással, elég nagy is és nem ciki az úton”-mondta. Álmai járműve egy 1996-os Porsche Carrera.

Zala Orsolya is ajándékba kapta Coráját, és bár nagyon szerette, most már eléggé kiöregedett, szívesen lecserélné. Ha ez bekövetkezik, a mostani autóját „vásárolná” újra, vagy venne egy Citroen C3-at. Az előbbinek nagyobb a valószínűsége. Mivel autója már 14-15 éves, nem igazán vannak benne extrák. „Ebben az extra az maximum az, hogy elektromos ablakemelője van elöl, tehát ez itt már extrának számít.” Gyengéje viszont – a korából adódó gondokon kívül -, hogy nincs benne klíma, és ez nyáron nagyon fájdalmas tud lenni.

Bogi, Blanka

Divat másképp

Körbejártuk a tábor területét és megkérdeztük a lányokat a ruhavásárlási szokásaikról. Felmérésünk alapján a legtöbben a H&M-ből szerzik ruháikat, ám vannak kivételek. Szóba került még a C&A, a Zara és a Bershka is.

Ha éppen van valahol bármilyen akció – akkor is, amikor csak 15-20%-os – rengetegen rohamozzák meg a boltokat. „Nekem nincskedvencruhaboltom, de nagyon szeretek a H&M-ben vásárolni, főleg, amikor leárazások vannak, mivel olyankor mindig találok kedvemre való ruhát” - nyilatkozta Tóth Viktória. Azt is megtudtuk tőle, hogy szereti a platformcipőket, a magas derekú nadrágokat, amik ára akár meghaladhatja a 8000Ft is.

Legtöbben azt mondták, hogy közepes árkategóriában vásárolnak, viszont néha megengednek maguknak egy-egy drágább darabot. Stílusok nem csak külső jegyekben térnek el, hanem összegükben is. Baranyi Fruzsina inkább hippy ruhákat hord, ami körülbelül fele annyiba kerül, mint a manapság népszerű, divatos holmik. Tóth Kamilla márkajelzéses pólóját a Levi'sben vette 5000Ft-ért. „Sajnos én is úgy öltözködöm mint mások, de nem azért, mert

Fotó: Kovács Kitti, Simonyai Lujza

sok ember hordja, hanem mert nekem ez tetszik” - mondta Kamilla. Megkérdeztünk egy fiatalabb lányt, Kecskés Ivettet is, aki ruhadarabjai nagyrészt a Tescoban szerzi be. Remi Jázmin állítása szerint nem ruhamániás. Mindig az aktuálisan kedvenc boltja, ahol éppen megtalálja azt a darabot, amit keresett.

Kutatásunk szerint a turkálókban vásárló táborlakók száma elenyésző, ezt sokan azal indokolták, hogy nem tudnának olyan

ruhákat hordani, amiket előttek már valaki más viselt. Erre van egy ellenpélda, Illés Anna Sára, aki elárulta nekünk, hogy nagyon szeret ilyen helyeken bármit venni, mivel sokkal olcsóbban meg tud szerezni akár jó minőségű ruhákat is. A lányok mai viselete elég változatos, azonban vannak

bennük közös dolgok: kényelmesek és pénztárcakímélők. Ezek alapján megállapítottuk, hogy a táborozó diákok nagyon változatosan öltözködnek és a nem költekezik túl magukat.

Szakmáry Evelin, Juhász Alexandra

IMPRESSZUM

IMPRESSZUM: A ROVATIRTOK LAPJA. Készült a DUE XXXVII. Médiatáborában 2017.07.14.
FŐSZERKESZTŐ: Szalai Boglárka. **FŐSZERKESZTŐ-HELYETTES:** Pintér Lilla. **MUNKATÁRSÁK:** Bauer Blanka, Juhász Alexandra, Novák Henrietta, Vadász Viola, Bogdán Noémi, Dolcsal Zsófi, Szakmáry Evelin, Molnár Blanka, Siti Boglárka, Velek Domonkos, Lami Krisztofer. **CSOPORTVEZETŐ:** Berei Dániel, Kobl Adrienn. **ILLUSZTRÁCIÓ: FOTONOK CSOPORT;** Bán Antal Balázs, Bende Flóra, Csányi Samu, Dénes Milán, Dienes Tifani, Gömbös Luca, Illés Anna Sára, Jakab Linda, Kovács Bogi, Kovács Kitti, Kovács Péter, Lakatos Gergő, Ruszin Szabolcs, Sebők Levente, Simon Panna, Simonyai Lujza, Szabó Viktor, Tóth Viki, Varga Ábel, Vonyó Bence **CSOPORTVEZETŐ:** Czikkely Márton, Ladnyánszki Máté **CSOPORTLOGÓ:** Balogh Fruzsina – Tipográciák **ÚJSÁG LOGÓ:** Varga Réka – Tipográciák **TÖRDELÉS:** Klebercz Kriszta.

Fotó: Kovács Kitti, Simonyai Lujza

A TÁBOR TÁMOGATÓI: Nemzeti Bünt megelőzési Tanács, Belügyminisztérium, ORFK-Országos Baleset megelőzési Bizottság, Nemzeti Kulturális Alap, DUE Produceri Iroda Kft., Balatonszárszó Önkormányzata, Canon Hungária Kft., Csodák Palotája, „Inter” Kultúra, Nyelv- és Média kutató Központ Nonprofit Kft., Bolyai Műhely Alapítvány, Bocskai István Református Oktatási Központ, Halásztelek; Zöld Kakas Líceum, Rádió METU – A Metropolitan Egyetem hallgatói rádiója, Magyar Telekom.